No. 1269 Zaterdag 25 April 1908. 25ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 24 April.

Belastingherziening.

Als men aan voorteekenen gelooven mag, zou men geneigd zijn te voorspellen, dat het einde nabij is, van de belastingherziening bedoelen wij. Een vloedgolf van 17 Eindverslagen tegelijk stortte zich plotseling uit over onze redactietafel.

Van den eersten schrik een weinig bekomen, zagen we, dat het nog zoo erg niet was. Er waren onder den stapel papier veel *blanco-artikelen*.

De voorbereidende werkzaamheden zijn dus zoo goed als afgeloopen. Of alle ontwerpen het echter zoo ver zullen brengen dat zij nu ook in openbare behandeling komen?

Het volledig stel van 18 Ontwerpen is één geheel. Het eene ontwerp steunt op het andere, zij grijpen in elkander en vullen elkander aan.

Het zou ons echter niets verwonderen, als een paar der voornaamste Ontwerpen, de hoeksteenen van het geheele gebouw, er tusschen uitgehaald werden, of zoodanig bekapt, dat zij, van veel geringer omvang geworden, niet meer passen in het geheel. Dit zal daarop geen voldoende steun meer vinden, het zal scheef komen te staan, uit zijn voegen raken, waggelen en vallen.

Het nieuwe stelsel werd ontworpen te veel naar Hollandschen geest, te weinig berekend naar Curaçaosche toestanden. Toen de Koloniale Raad nu aan **het kappen en schaven ging** om alles nog **zooveel mogelijk** pasklaar te **maken** voor Curaçao, bleek het, dat veel materiaal niet voor de tropen geschikt was. Te duur was het en slechts zeer weinig passend bij een geheel nieuw stelsel, dat niet voor het rijke Nederland met zijn grooten staf ambtenaren, maar voor de kleine noodlijdende kolonie Curaçao, waar alles op kleine leest geschoeid moet blijven, bestemd was.

Of men dus maar niet verstandiger deed met de belastingherziening nog eens te herzien alvorens ze aan een openbare behandeling te onderwerpen? Maar dan nogmaals herzien onder Curaçaosche belichting en een geheel nieuw stelsel in elkander gezet. Het technisch werk kan geschieden door een Nederlandsch ambtenaar, het practische gedeelte behoort aan een Curaçaonaar te worden toevertrouwd.

Het geraamte kan in Nederland worden opgezet, het aanvullen en bekleeden daarvan moet hier geschieden.

Dan eerst zal het mogelijk wezen een geheel te krijgen, wat aanpast aan onze toestanden.

Worden de nog overige 17 Ontwerpen in het Openbaar behandeld, (het Ontwerp *Loodsgelden* is reeds wet geworden) dan zal er veel te veel geëmendeerd moeten worden, gesteld nog, dat er op de hoofdpunten overeenstemming verkregen kan worden tusschen Bestuur en Raad. Tot dusverre staan juist in de hoofdzaken Bestuur en Raad lijnrecht tegenover elkander en is dus iedere vruchtbare samenwerking onbestaanbaar. Terwijl het Bestuur alleen bleef staan, vereenigden zich Handel en Scheepvaart en Koloniale Pers achter den Raad. De Raad gaf in zijn bedenkingen tegen de Ontwerpen het algemeen gevoelen weer van de zakenmenschen onzer Kolonie.

Moeilijk kunnen wij aannemen, dat de Regeering in het Moederland toe zal staan, dat het Koloniaal Bestuur gekant blijve tegen het algemeen gevoelen van den Raad en de geheele Kolonie.

Wij hebben hier vooral het oog op het nieuw Ontwerp betrekking hebbende op den *In—*, *Uit—* en *Doorvoer*, welk Ontwerp dezer dagen in openbare behandeling zal komen.

Met grond wordt door der zakekundige personen gevreesd, dat het nieuwe belastingstelsel de economische ontwikkeling der kolonie zal vertragen, geheel tegenhouden, volkomen te niet doen.

Aan zulk een stelsel mag de Kolonie niet gewaagd worden, al deelt ook het Bestuur het algemeen gevoelen niet. Er staat te veel op het spel, om hier tegen het algemeen gevoelen in, zijn eigen meening door te drijven.

Wij kunnen thans volstaan met het eerste Eindverslag mede te deelen, wat dienst doet als algemeene **eindbeschouwing over al de Ontwerpen.**

„In het algemeen gesproken kan hier worden verklaard, dat de verschillende Bestuursantwoorden op de verslagen der Rapporteurs de Afdeelingen niet, althans niet op hoofdpunten, van ongelijk hebben kunnen overtuigen.

„In de eerste plaats het al of niet geoorloofde van een rekening houden met het accres der middelen. Hieromtrent werd het volgende opgemerkt.

„Toegegeven werd, dat, ware de herziening beperkt gebleven tot het eenvoudig verplaatsen, beter verdeelen van den belastingdruk, het disconteeren van het accres feitelijk zou neerkomen op verlaging van dien druk.

„Ontkend werd echter, dat, nu van de gelegenheid der herziening een ruim gebruik is gemaakt om af te schaffen of te verminderen heffingen, die geenszins onbillijk of te zwaar, maar wel economisch verkeerd drukken, dezelfde gedragslijn hetzelfde resultaat zou hebben.

„Heffingen als: scheepsongelden, invoerrecht op steenkolen, emolumenten voor het toezicht over de overscheping van goederen in de havens der Kolonie drukken uiteraard slechts voor een zeer gering deel op de Koloniale belastingplichtigen, bijna voor het geheel op buitenlandsche producenten en consumenten.

„De eenige, redelijke grond voor de afschaffing of vermindering van dergelijke heffingen kan ons geen andere zijn, dan het bevorderen van handel en scheepvaart. Want mag daarvan, mag van de afschaffing der scheepsongelden b. v. geen toeneming der scheepvaart, van de verlaging der emolumenten geen ruimer gebruik van de havens der Kolonie als plaats van overscheping worden tegemoet gezien — voorzeker die heffingen bleven beter bestendigd.

„Het was op grond van bovenstaande overwegingen, dat de Afdeelingen, het toekomstig accres tengevolge van de voorgenomen afschaffingen en verminderingen niet onder cijfers durvende brengen, gemeend hadden in een bescheiden mate rekening te mogen houden met het reeds bestaande; en het was ook in dit verband, dat eenige leden als hunne meening hadden te kennen gegeven, dat, liet men dat accres buiten beschouwing, dan ook geen equivalent behoefde te worden gezocht voor b. v. het verlies op emolumenten.

„De bedoeling om ook dit tekort te doen dragen door het Moederland was geheel vreemd aan die uitlating en mag — dit wenschte men even te doen uitkomen — zeker niet worden verondersteld in een lichaam, dat niet alleen nog kort geleden medegewerkt heeft tot de invoering van eene inkomstenbelasting, zuiver beoogende versterking der middelen, maar ook geen gelegenheid laat voorbijgaan om op te komen tegen elke **uitzetting der uitgaven, zelfs al** is het zich volkomen bewust, dat de verhoogde lasten uitsluitend op het Moederland komen te drukken.

„Blijft als hoofdpunt van verschil omtrent de financieele uitkomsten der herziening over de zegelbelasting, speciaal het loterijzegel.

„Ter loops er op wijzende, dat de verhoogde raming van de Afdeelingen niet geheel op rekening van het loterijzegel mag worden gesteld, daar men ook van het formaat — en het quitantiezegel een hoogere opbrengst dan door het Bestuur geraamd meende te mogen verwachten, verklaarden vele leden, in de te verwachten hooge opbrengst van het eerstgemeld zegel geen aanleiding te kunnen vinden om de belasting op loterijen te verlagen.

„Hunne in het Voorloopig Verslag over de zegelbelasting opgenomen raming handhavende, verklaarden zij op grond van zeer betrouwbare inlichtingen overtuigd te zijn, dat het door hen opgegeven opbrengstcijfer zal worden bereikt.

„Zooals uit het voorgaande kan blijken, meenden de Afdeelingen, althans eene groote meerderheid daaruit, op veiligen bodem te staan als zij bleven volhouden, dat er zelfs met behoud van een algemeen invoerrecht van 3% voor de benedenwindsche eilanden hoegenaamd geen vrees behoeft te bestaan, dat de gemiddelde totaalopbrengst van het ontworpen stelsel lager zal zijn dan die van het bestaande.

„Toch was men bereid, waar men eene in de van den Raad uitgegane stukken begane vergissing bij de raming van den drankaccijns goed te maken had en waar men niet uit het oog wilde verliezen, dat ramingen altijd maar ramingen blijven en even goed mee als tegenvallen kunnen, zijne medewerking te verleenen tot enkele verhoogingen.

Aanbevolen werd door groote meerheden:

1° de grondbelasting voor Curaçao te stellen op ⅜ instede van ½ per cent; wat altijd nog eene aanzienlijke verlaging der belasting beteekent, doch waarmede zal moeten gepaard gaan eene verlaging van de huurwaardebelasting tot 5% met behoud van de door het Bestuur oorspronkelijk voorgestelde cijfers van vrijstelling en aftrek; en

2°. de volgende artikelen als volgt te belasten:

Runderen	per stuk	f. 7,50
Aardappelen	per 100 K.G.	1.—
Vuurwerk	waarde	25%
Glas— en aardewerk, fijne beschuiten en ingemaakte en geconfijte vruchten	waarde	10%
Ander gedistilleerd dan rum en jenever, gelijk thans	waarde	3%

„Wat het speciefiek belasten van meel en maïs betreft, achtte men **het door het Bestuur tegen het** desbetreffend voorstel van de Afdeelingen aangevoerde niet afdoende. De belasting toch wordt niet verhoogd en dit wordt door het voorstel ook niet beoogd. Tegenover daling staat rijzing.

„Eenige leden vestigden er de aandacht van het Bestuur op, dat gegeven de tegenwoordige lage tarifeering van vele artikelen, uit het invoerrecht beduidend meer zal worden verkregen dan waarop door het Bestuur gerekend.

Ten slotte de unificatie. Vele leden bleven het niet raadzaam achten, de gebruiksbelasting en den geslachtsaccijns op de bovenwindsche eilanden in te voeren. De opbrengst dier belastingen toch is te gering, dan dat daardoor de vermeerdering van het werk der ambtenaren, die de invoering brengen zal, gerechtvaardigd zou mogen heeten.

„Men stelde voor als equivalent voor het hierdoor te lijden verlies het invoerrecht voor die eilanden te stellen op 7 per cent.

„Met een beroep op het gemak der Administratie zou, meende men, dit voorstel zeker niet kunnen worden bestreden, waar de verbinding tusschen de benedenwindsche en de bovenwindsche eilanden der Kolonie slechts in één scheepsgelegenheid 'smaands bestaat.

„De verhooging der grondbelasting stellende op f. 9250.= (waartegenover echter staat een verlies van f. 6 450 = op de gebruiksbelasting en den geslachtsaccijns) en de hiervoren besproken wijzigingen in het tarief van invoerrechten en het invoerrecht op de bovenwindsche eilanden op f. 13.500 = meenden de Afdeelingen, dat de stand der cijfers dan een verschil ten voordeele van het ontworpen stelsel zal aanwijzen van ruim f. 5.000".=

Het tweede Eindverslag betreft de *Grondbelasting*.

„Vele leden wenschten alsnog in overweging te geven in het ontwerp eene bepaling op te nemen, waardoor de op Aruba in concessie bezeten gronden, waarvoor tot dusverre steeds grondbelasting is betaald, voor de toepassing van deze verordening met eigendom worden gelijk gesteld. Daardoor zouden toch, zonder schade voor de Koloniale Kas, verkregen rechten volkomen worden geëerbiedigd."

Het groote verschil van opvatting tusschen Raad en Bestuur zal hier eenieder wel opvallen.

Ongetwijfeld moet bij de behandeling van dit Ontwerp worden uitgemaakt, of de concessie-gronden op Aruba in rechte gelijk gesteld mogen worden met eigendom, dan wel dat zij zonder meer voortaan als huurgronden zullen worden beschouwd.

Of de openbare behandeling van deze quaestie tusschen Raad en Bestuur voldoende is voorbereid, meenen wij met reden te mogen betwijfelen. De zaak is voor de Arubianen van te groot belang om zoo maar even in 't voorbijgaan te worden besproken. Wij verwachten zeker, dat op dit punt ook schriftelijk nog in den breede worde teruggekomen.

Van de Ontwerpen 3—9 wordt eenvoudig verklaard: De Afdeelingen achtten door de gewisselde schrifturen over de belastingherziening de openbare beraadslaging over de ontwerpen genoegzaam voorbereid.

Bij No. 9 *Uitvoerrecht van mijnproducten* vestigt de Raad de aandacht van het Bestuur op de bezwaren door de Aruba—Phosphaat-Maatschappij ingediend. Die bezwaren kwamen aan verscheidene leden niet geheel ongegrond voor.

Bij No. 10 *Gebruiksbelasting* verklaren vele leden niet met het Bestuur te kunnen meegaan, waar het voorstelt de belasting op het gebruik van electrisch licht van den houder der concessie tot electrische verlichting in te vorderen.

„Niet alleen, dat de concessionaris daardoor verplicht zou worden de belasting te voldoen ook voor die lichten, waarvoor de verbruikers in gebreke blijven zelfs het abonnement te betalen, maar men meende, dat de wetgever zijn bevoegdheid te buiten zou gaan, indien hij de inning

Feulleton.

LUMEN CHRISTI.

(Een Paaschvertelling.)

Eertijds behoorde Opper—Italië met de steden Venetië, Verona en Mantua tot Oostenrijksch grondgebied, en dit was nog lang niet altijd ten nadeele van het schoone land aan gene zijde der Alpen, dat daardoor al zijn producten vrij en ongehinderd vervoeren kon naar het reuzenrijk, welks hoofdstad rust in de schaduwen van den St. Stephanusdom.

Maar niet altijd zou het zoo blijven. Booze plannen waren gesmeed door booze menschen. Oostenrijk, het katholieke land, moest ontzenuwd, zoo mogelijk geheel vernietigd worden. De katholieke macht te fnuiken gold niet alleen in westelijk Europa als hoofddoel van den opstand, maar ook hier, in het Zuiden zoowel als in het Noorden. In Italië vooral werd het volk van alle kanten opgehitst, ook in Milaan. Honderden en honderden verblind door de opruiende taal der revolutionairen, gaven zich geheel over aan politieke twisten, die tot wissen ondergang leidden.

Een slachtoffer dezer misleiding was Brosio Benni. Hij was een zeer gezien en vermogend man, had eene innig vrome vrouw en vier alleraardigste kinderen, die hun vader met hart en ziel aanhingen, het ontbrak hem letterlijk aan niets, dat het aardsch geluk volmaken kan.

Brosio Benni had echter kennis gemaakt met een advocaat voor slechte zaken, een God- en menschenhater, en deze bracht den ongelukkige op verkeerde wegen. Hij spiegelde hem voor, welke rol hij spelen kon, indien hij slechts wilde, sprak over verlichting en allerlei nieuwe denkbeelden en bracht hem in gezelschap van vrienden, die het zoo ver wisten te drijven, dat Brosio Benni na korten tijd tot volslagen radicalisme vervallen was.

Zijn geloof scheen verloren. Hij gedroeg zich vaak zoo ontevreden en humeurig, dat de zijnen hem niet meer herkenden en hoe vuriger zijne vrouw bad, des te erger werd hij. Dikwijls genoeg moest de edele vrouw schimp en smaad verdragen: „Domheid, bijgeloof, onzin", wierp hij haar voor de voeten, telkenmale wanneer zij beproefde hem zijne dwaling te doen inzien.

In 't geheim had de revolutie aanzienlijke vorderingen gemaakt, geschriften, die opstand predikten, werden overal verspreid, wapens en uitgedeeld; men sprak reeds van den dag der verlossing en de verdrijving der Oostenrijkers. Maar de gouverneur van Milaan, vorst Schwarzenberg, had een oog in 't zeil gehouden en toen de peer rijp was, plukte hij ze.

In eenzelfden nacht werden al de samenzweerders gevangen genomen en naar de vesting gebracht, daarna hielden de agenten huiszoeking en waren de bewijzen van schuld onbetwistbaar, dan volgde de veroordeeling.

Brosio Benni ontving eene lichte straf: 1 jaar streng vestingslot.

En zoo zat hij reeds drie volle maanden in een der duistere cellen van het fort te Milaan. De „verlichting" had ook hem gebracht in de duisternis, zooals zoo velen.

Thans had hij zijne dwaasheid ingezien. Het gebed der zijnen en zijne vrome, goede inborst hadden hem tot inkeer gebracht en hem doen inzien, dat hij een dwaas en een zondaar was geweest en verkeerd gehandeld had jegens God, zijne overheden en zijn vrouw en kinderen, en dat hij dankbaar mocht zijn slechts zulk eene geringe straf beloopen te hebben. Reeds duizendmaal had hij tranen van berouw geweend over al het leed, zijne vrouw aangedaan; slechts één wensch koesterde hij: gedurende zijnen straftijd zijne vrouw eens te mogen aanschouwen.

Het was de avond vóór Paschen.

De duisternis was reeds ingevallen in de cel van den gevangene; buiten, in de vrije natuur, waar de lente reeds overal bloemen en bladeren had getooverd, was het nog helder dag. Van verre klonken kinderstemmetjes, de dartele jeugd vermaakte zich op dezen schoonen avond.

En morgen zou het Paschen zijn.

Een pijnlijke zucht ontsnapte aan de borst van den gevangene, die met gesloten oogen treurig in een hoekje zat. Had hij ooit vermoed, het groote feest der Christenen, het heerlijke Paaschfeest, in zulke droeve omstandigheden te vieren? Hoe zou zijne dierbare familie het maken? Zou het feestelijke „Alleluja", dat morgen door alle klokken werd aangeheven, dat van orgel—, priester—, en zangerskoor weerklonk, ook hen niet pijnlijk en smartelijk aandoen? Hoe gelukkig zouden zij allen geweest zijn, indien hij zich niet had laten meesleepen en niet de geheime genootschappen had bezocht, doch zijn plicht had vervuld en trouw was gebleven aan Kerk en godsdienst.

„Lumen Christi!" hoorde hij buiten

van de een of andere belasting aan een ambteloos burger bij verordening zou opdragen.

„Men gaf in overweging ten opzichte van dit onderdeel de regelen te volgen, voorgesteld voor de belasting op piano's, paarden of fietsen.

„Ook wenschten vele leden de kerkverlichting, mits daarvoor alleen dienende, van de belasting vrij te stellen."

Bij de volgende Eindverslagen leest men alleen de gebruikelijke algemeene verklaring, dat de Openbare Behandeling thans genoegzaam is voorbereid, zonder bijvoeging van een enkele op- of aanmerking.

Met belangstelling wordt thans door de Burgerij de eerst volgende openbare behandeling van de belastingherziening te gemoet gezien, waarbij het voornaamste van alle Ontwerpen, dat wat betreft den *In-, Uit- en Doorvoer*, behandeld zal worden.

Vertrouwend op het beleid en doorzicht van de Raadsleden, aan wie de verdediging van Handel en Scheepvaart blijft toevertrouwd, wachten wij met ongeduld de beslissing van het Bestuur.

Die beslissing zal allergewichtigst wezen.

„To be or not to be, that is the question."

Leven of dood van handel en scheepvaart hangt er van af, de geheele toekomst van onze Kolonie.

Moge het Bestuur nog bij tijds inzien, dat de Curaçaosche Leden van den Raad een zeer verstandigen raad hebben gegeven in het belang van het Curaçaosche leven van Handel en Scheepvaart.

Moge het Bestuur vooralsnog besluiten de algemeene invoerrechten TE LATEN OP 3% en NIET TE VERHOOGEN TOT 5%.

PEST.

Breed hangt de zwarte vlag. De dood waart rond, de pest. Angst en ontzetting beklemmen onze ademhaling. Benauwende herinneringen aan dien „Geesel Gods" wringen zich op uit het verleden, hoe wreed die geesel sloeg in de middeleeuwen, in onze tijden nog in Voor- en Achter-Indie. De verwarde verbeelding drijft angstig over de onzekere berichten, die tot ons komen uit plaatsen zeer nabij, en kleurt „het nieuws" met schelle kleuren.

Maar, is dat alles nu *zuivere waarheid, bestaande werkelijkheid*, wat onze verhitte verbeelding ons voorstelt?

Bestaan er dan werkelijk zooveel redenen om zoozeer beangst te zijn en bevreesd?

Bezorgd moeten wij zijn en voorzichtig. Maar voorloopig kunnen wij dat in hoofdzaak veilig aan de bevoegde Autoriteiten overlaten.

De Geneeskundige Raad heeft reeds meerdere malen bewijzen gegeven te over, dat de Burgerij onder zijn hoede rustig blijven kan. Bijna dagelijks komen de Leden te zamen om te beraadslagen, welke voorzorgen er genomen dienen te worden. Wat noodig bleek, is reeds geschied.

De quarantaine werd bereids afgekondigd voor alle schepen komende van de besmette haven, La Guaira.

Serum om in te spuiten tegen de pest is voorhanden. Om een nieuwe bezending werd naar Parijs bericht gezonden. Ontsmettingstoestellen werden aangevraagd. Door den Procureur-Generaal zijn maatregelen genomen om het vuil op te ruimen en alle onzindelijkheid zooveel mogelijk te voorkomen. Onder nauwlettend toezicht van den volijverigen Commandant der Brigade, J. APPEL, werd een extra-schoonmaak gehouden in de krotten, sloppen en stegen. Donderdag werden reeds 21 karren vuil verwijderd. Een premie werd uitgeloofd op het vangen van ratten en muizen. Het isoleergebouw is in orde gebracht, de Eerw. Zusters-verpleegsters houden zich gereed om, zoo noodig te helpen.

Aan alles zien wij, dat de wachter waakt. Wij kunnen dus rustig blijven en moeten ons niet laten beheerschen door angst. De pest is een ziekte op zich zelve reeds ernstig, wij moeten ons wachten voor alle overdrijving.

Volgens medische verklaringen is een pestepidemie, in gewone omstandigheden, niet zoo uitgebreid als men zich misschien wel voorstelt.

Wanneer de ziekte zich hier uitbreidt tot 40 à 50 gevallen is het al heel erg. Besmettelijk in dien zin, dat de ziekte van mensch op mensch overgaat, is zij niet. Reinheid en zindelijkheid is een krachtig voorbehoedmiddel.

Om de ziekte beter te leeren kennen, en alle overdreven verbeelding den pas af te snijden, willen wij hier overdrukken een belangrijk artikel, voorkomende in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*. De aflevering is van 28 Maart 1908, dus zoo nieuw mogelijk.

„De laatste December-aflevering van *The Journal of Hygiene* wordt weder geheel ingenomen door het voortgezet verslag der commissie voor pestonderzoek in Engelsch Indië. Het ongeveer 300 bladzijden vullende rapport is in een aangenamen vorm gesteld en met een zeer groot aantal foto's, kaarten en teekeningen voorzien. Deze maal behandelt het rapport een jaar (1905—1906) der pestepidemie in de stad Bombay, in 4 dorpen op het eilandje, waarop de genoemde stad is gelegen en in 2 dorpen in Punjab. De commissie beschikte over een zeer uitgebreiden staf van helpers, zooals kan blijken uit het feit, dat alleen in Bombay gedurende de onderzoekingsperiode 12245 pestgevallen (11010 dooden) bekend werden en dat van 89 pCt. dezer gevallen de epidemiologisch belangrijke gegevens werden verzameld.

De hygiënische toestand der woningen liet zoowel in de stad als in de dorpen zeer veel te wenschen over; een invloed hiervan op de epidemie viel slechts op te merken voor zooveel de aanwezigheid van ratten daardoor werd vergemakkelijkt.

Wanneer de pestpneumonie, die zóó hoogst zelden voorkwam, dat zij bij de verspreiding der epidemie praktisch geen rol speelde, buiten beschouwing wordt gelaten, is het de innige overtuiging der commissie, dat de pest, dus de bubonen-pest en de septichaemische vorm der ziekte, nooit van mensch op mensch overgaat door onmiddellijk contact. Het gezegde, dat het tijdens een pestepidemie nergens veiliger is dan in de pestzaal van het ziekenhuis, strookt geheel met de door haar waargenomen feiten. Zij zag geen van het verplegend personeel of van de bezoekers der hospitaal-patiënten ziek worden en in een gezin werd meestal slechts één persoon aangetast. Als regel moet worden aangenomen, dat de mensch zijn pest van de ratten krijgt en al haar waarnemingen wijzen er nu ook weer op, dat dit geschiedt door tusschenkomst van de rattenvloo, die dezelfde rol vervult bij het overbrengen van het virus van rat op rat. Deze vloo (Pulex cheopis) bijt slechts bij gebrek aan ratten andere dieren, of e. o. cavia's, en slechts noode den mensch.

In Bombay komen in de huizen zoowel de rattensoort Mus decumanus als de M. rattus zeer veelvuldig voor (een derde soort, de Nesokia bengalensis is van ondergeschikte beteekenis); de eerste is in hoofdzaak een rioolbewoonster en komt in de hoogere verdiepingen der huizen niet voor, de tweede is in Britsch-Indië een echt huisdier geworden, zij leeft zeer intiem met den mensch samen en wordt door allen geduld, door sommige sekten zelfs beschermd. In de dorpen ontbreekt alles wat op een riool gelijkt en daardoor is ook de m. decumanus een zeldzame gast.

Ook nu weer ging overal aan de pestepidemie een pestepizoötie (sterfte aan pest. *Red. Amigoe.*) onder de ratten vooraf. In Bombay bleek na het pestvrije tijdperk het eerst de epizoötie onder de m. decumani op te treden en zij bereikte het eerst haar hoogste punt. Ongeveer 10 dagen later begon de epizoötie onder de m. ratti en de lijn dezer epizoötie bleef nagenoeg evenwijdig aan die van de eerste. De epidemie begon 10—14 dagen na de rattus-epizoötie en ook haar lijn liep nagenoeg evenwijdig aan die der epizoötiën. Deze tijdverschillen acht de commissie goed in overeenstemming met de opvatting, dat de vlooien de bemiddelaars zijn, wanneer men rekening houdt met incubatietijdperken en ziekteduur bij ratten en menschen en met het feit, dat de rattenvloo pas den mensch bijt, wanneer de honger, ontstaan door het ontbreken van ratten, haar zeer gaat nijpen, dat is gemiddeld na 3 dagen hongeren.

Voor de opvatting der commissie pleit ook de overal gedane waarneming, dat het verlaten der huizen, waarin pestratten of pestgevallen onder den mensch zijn voorgekomen, de epidemie voorkomt of doet ophouden, behalve onder diegenen, die nog nu en dan in de verlaten huizen komen. Deze maatregel van het betrekken van kampen, waartoe door de bewoners, door de ervaring geleerd, gewoonlijk spontaan het initiatief wordt genomen, stuurde in een der dorpen het goed gekozen werkplan der commissie in de war; zij wist echter raad, want de verlaten huizen bevolkte zij onmiddellijk met cavia's, die ten deele in voor vlooien toegankelijke, ten deele in ontoegankelijke kooien werden gehuisvest. Op deze wijze werden zeer belangrijke gegevens verkregen; de cavia bleek nog beter reagens te zijn dan de mensch.

Kleeren, koopwaren en dergelijke en ook de mensch spelen bij het overbrengen van de pest slechts een rol voor zoover zij de dragers kunnen zijn van aan ratten geïnfecteerde rattenvlooien. Het schijnt, dat deze vlooien na 5 dagen vastens in den regel sterven.

In Bombay trad in het apenhuis van den zoölogischen tuin een kleine pestepizoötie onder de apen op en ook hierbij ging een sterfte aan pest onder de ratten vooraf.

C. W. BROERS."

Nu onze Lezers van dit alles kennis hebben genomen, zullen zij ons het volle recht toekennen de Burgerij gerust te mogen stellen. Wij steunen op goede gronden.

Voor één ding meenen wij echter niet ernstig genoeg te mogen waarschuwen.

Voor contact tusschen La Guaira en onze eilanden Bonaire en Aruba, Bonaire vooral.

Wij kunnen ons voorstellen, dat menigeen te La Guaira moeite zal doen om ter sluiks deze besmette stad te verlaten.

Zooals onze Lezers weten, hebben de Autoriteiten van Venezuela een cordon sanitaire geslagen om deze stad. Gedurende vijftien dagen mag daar geen schip in- of uitgaan, en is alle verkeer met het binnenland afgesloten. Nu kunnen wij ons zeer goed voorstellen, dat Curaçaonaars bijv., die te La Guaira vertoeven, alle middelen te baat zullen nemen om ter sluiks weg te komen, de zee over te steken en op Bonaire of Aruba te landen. In de haven van Curaçao zullen zij zich niet licht wagen, maar de onbewaakte kusten der eilanden liggen voor hen open.

De kustwacht kan daar verscherpt en vermeerderd worden, wij hopen ook, dat dit zal geschieden, maar de burgers zelven moeten ook krachtig medewerken met het Bestuur en onmiddellijk het Bestuur waarschuwen, wanneer een bootje van Venezuela komende, tracht te landen op de kusten onzer eilanden.

Met onderlinge samenwerking kan zooveel gedaan worden.

Een krachtig middel ter voorkoming van de pest is ook de verdelging van ratten en muizen.

Wij laten hieronder volgen, wat daaromtrent werd voorgeschreven in 1903 door den destijds waarnemenden Procureur-Generaal Mr. J. B. GORSIRA:

REGELEN OMTRENT HET VERDELGEN VAN RATTEN EN MUIZEN TER BESTRIJDING VAN PEST.

„Een ieder wordt uitgenoodigd om, wanneer hij ergens op het eiland of aan boord van vaartuigen in de haven een buitengewoon aantal levende of doode ratten of muizen ontdekt, zoo spoedig mogelijk daarvan kennis te geven, in het stadsdistrict aan een der politie-wachten en in de buitendistricten aan den naastbijzijnden districtmeester.

Den districtmeesters wordt verzocht met den geneesheer van hun district in overleg te treden, over het verdelgen der ratten en muizen.

Voornamelijk lette men op het voorkomen van zelfs enkele zieke ratten of muizen, die gemakkelijk te herkennen zijn aan hunne wijze van waggelend ronddolen en verlies van vreesachtigheid.

Wanneer Curaçao van nabij door pest bedreigd wordt, doordien eene plaats, waarmede het door handelsverkeer of anderzins in onmiddellijke betrekking staat, besmet is, moet het ontdekken van ziekte of sterfte onder ratten of muizen niet aan het toeval worden overgelaten, maar men doe er geregeld onderzoek naar in achterbuurten, magazijnen, vleeschhallen, stalhouderijen, op werven en andere plaatsen, waar ratten gewoonlijk worden aangetroffen.

Het verdelgen van ratten en muizen kan op verschillende wijzen geschieden.

Het is niet noodzakelijk, noch doelmatig zich aan eene methode te houden, geen enkele is geheel afdoende, maar iedere methode zal, met volharding toegepast, bijdragen tot het bereiken van het doel.

Men kan ze door rattenvangers laten vangen, of ze in vallen lokken. Van achter stellingen, uit holen, gangen, riolen enz. verdrijft men ze door het uitgieten van zwavelkoolstof of ruw carbolzuur, waarna zij gevangen en gedood worden.

Waar het gevaar voor verontreiniging van daken en regenbakken is uitgesloten, is het bezigen van phosphorbry een uitstekend verdelgingsmiddel.

Men bestrijkt daartoe sneedjes brood met een mengsel van phosphorstroop 10, water 45 en roggemeel 45 deelen. De phosphorstroop wordt gemaakt uit 50 deelen phosphor in 100 deelen gewone stroop en 100 deelen glycerine geëmulgeerd.

Het aldus toebereide brood wordt geplaatst dáár waar men de aanwezigheid van ratten of muizen heeft ontdekt, of vermoedt.

Men zorge naderhand voor het opsporen en vernietigen der door het gif gedoode dieren.

Niet alleen daar waar men zieke of doode knaagdieren aantreft moet men de overigen trachten te verdelgen, maar ook moet dit in de aanliggende localiteiten geschieden. De aandacht wordt gevestigd op hun eigenaardigheid om van de eene plaats naar de andere te verhuizen; derhalve moet men, zoodra dit verschijnsel ergens is waargenomen, trachten de ratten en muizen ook daar uit te roeien.

Men zorge steeds dood gevonden of gedoode ratten en muizen niet, met de hand aan te raken, maar ze op te nemen op de wijze hieronder aan te geven.

De wijze, waarop ratten en muizen aan boord van schepen worden verdelgd is als volgt:

1°. In de ruimen, tusschendekken, keukens en provissie-kamers, legt men na verwijdering van de lading, de provisie enz. lokaas, bestaande uit kaas of ander rattenlekkernij, teneinde deze knaagdieren uit hunne holen te krijgen.

2°. Daarna plaatst men er komforen in, in platte bakken met aarde of zand, teneinde te voorkomen, dat brandende zwavel of kool op den bodem van het ruim terecht komt. De hoeveelheid der komforen hangt af van de grootte van het vaartuig. De berooking geschiedt met pijpzwavel en wel 10 gram zwavel en 20 gram houtskool voor iedere kubieke meter ruimte of 10 kilo zwavel en 20 kilo kool voor 1000 kubieke meter en wel zoo dat per komfoor niet meer dan ander half kilo zwavel komt. De kolen worden in de komforen aangemaakt en de zwavel daarover gestort. Zoodra dit begint te branden sluit men de ruimen enz. hermetisch af en laat ze ten minste 10 uur in dien toestand.

3°. Na opening der luiken laat men eenigen tijd voorbijgaan om de zwaveldampen weg te laten trekken.

De dood gevonden ratten worden met kokend water of sublimaat-of carboloplossing overgoten. Daarna worden ze met tangen of stukjes hout beetgepakt, in leege petroleum-blikken gedaan en, ter plaatse daartoe geschikt, met petroleum overgoten en verbrand."

In aansluiting met dit voorschrift heeft de Procureur-generaal, Mr. NUIJENS, een verzoek gedaan aan de burgerij om alle vuil zooveel mogelijk te verwijderen en ratten en muizen te verdelgen.

Om tot ratten- en muizenjacht aan te sporen werd uitgeloofd voor elke doode rat 5 cts, voor elke muis 1 ct.

Misschien, dat deze premie de onkosten dekt voor het aanschaffen der

---

zingen, de kinderen zongen het als eerste Paaschgroet, en de ongelukkige sloot de oogen en herdacht den tijd, dat ook hij nog een kind was en ook het „Lumen Christi" had meegezongen.

En de stem van zijn hart sprak: „Heer ik heb berouw, ik wil tot U terugkeeren!"

Eigenlijk was hij reeds met God verzoend. Hij had gebiecht—voor het eerst na vele jaren—en was met eerbied en godsvrucht genaderd tot de Tafel des Heeren: de eenzaamheid had hem genoeg tijd en gelegenheid ter voorbereiding geschonken.

„In Gods naam", zuchtte de ongelukkige, de gedachten aan het hoogfeest van morgen met geweld van zich afzettend, „later zal het geluk misschien nog eens voor mij aanbreken!"

Intusschen had de gouverneur van Milaan, vorst Schwarzenberg, een onderhoud met zijn broeder, die tevens zijn adjudant was.

„Gij kent immers Brosio Benni?" vroeg hij; „dien koopman, die gevangen zit."

„Zeker, hij was vroeger immers dikwijls onze gast."

Juist, diezelfde! Van avond nog moet je hem gaan opzoeken en hem voorbereiden op eene kleine verrassing", hernam de slotvoogd. „De dokter heeft mij medegedeeld, dat Brosio's gezondheid zwaar lijdt onder de gevangenschap en een lang verblijf in den kerker zijn dood tengevolge zal hebben. En deze verantwoordelijkheid wil ik niet op mij nemen, noch voor mijn geweten, noch voor de menschen. Ik heb bovendien van den commandant der vesting en van de geestelijken vernomen, dat Brosio zijne dwaling inziet en betreurt en in de toekomst voor eene herhaling hiervan gevrijwaard is. Dus stel ik hem in vrijheid en nu heb ik mij in 't hoofd gezet hem nog hedenavond die vreugde te bereiden, opdat hij morgen met de zijnen het Paaschfeest viere!"

„Kunt gij hem dit dan niet per bode mededeelen?" vroeg de jongere broeder, „ik blijf liever thuis en houd niet van ontroeringen."

„Vriend, het kan niet anders" was het antwoord. „De dokter verzocht mij den gevangene te ontzien en hem niet onvoorbereid die groote vreugde te verschaffen. De Italiaansche zenuwen zijn niet zoo sterk als de onze, daarom wees voorzichtig. Doe, wat je wilt, maar zorg, dat de arme Benni nog hedenavond bij de zijnen is."

Een kwartier later werd de deur van de cel geopend en de adjudant trad binnen. Brosio stond op, het was reeds zoo donker, dat de cipier de lantaarn moest opsteken. Onderzoekend keek de adjudant rond, dan vroeg hij aan den gevangene, dien hij reeds tevoren vriendelijk gegroet had, of hij over niets te klagen had.

„Neen, doorluchtigheid!" klonk het antwoord.

„Hebt gij soms een wensch?" vroeg hij vriendelijker, nadat hij den cipier een teeken had gegeven om zich te verwijderen.

„Ik had 's avonds graag eene lamp," was het nederig verzoek.

„Het is inderdaad beter de lange avonden niet in 't donker door te brengen. Kunt ge nu wat afleiding zoeken?"

„Niets, want ik denk altijd aan mijne familie, aan mijne vrouw en dierbare kinderen."

„Ge zoudt zeker gaarne een avond met hen doorbrengen?"

„Of ik! Maar dat lijkt mij een te schoone droom toe."

„Weet ge wat, ga uwe familie eens verrassen! Buiten staat mijn rijtuig, rijd naar uw huis en wensch uw vrouw en kinderen een goeden avond!"

„Mijnheer, spot niet zoo wreed met een ongelukkige!"

„In vollen ernst, ik neem alle verantwoordelijkheid op me."

„Provoost, open de deur! De gouverneur, mijn broeder, keurt het goed!"

„Kan het waar zijn, is mij zulk eene genade toegestaan? Zeg den gouverneur, dat ik zijn gunst en vertrouwen niet misbruiken zal. Over één, hoogstens twee uren ben ik terug en wil dan gaarne mijn tijd uitdienen, na zulk eene genade."

Even dacht de adjudant na, over het zoo even gehoorde.

Groote eerlijkheid sprak uit den gevangene. Daarna trad hij op dezen toe en zeide vertrouwelijk:

„Weet ge wat, het is niet wenschelijk, dat mijn paard vanavond nog naar het fort terugrijdt. Ik raad u dus aan, niet meer terug te keeren. Als ge verstandig zijt, zult ge dat doen, waart ge zulks altoos geweest, dan zoudt ge nooit hier gekomen zijn. Hier hebt ge een bewijs."

Het was de invrijheidsstelling. De adjudant zeide echter niet, wat het stuk behelsde, doch voer voort: „Dit leest ge, wanneer ge thuis zijt, want op 't oogenblik kan ik u niet aan licht helpen. En nu gegroet!"

„Buiten wacht mijn rijtuig, gelukkige reis!"

Daarop vertrok de adjudant. De deur was open, de provoost bracht den gevangene zijn horloge, zijn mes, beurs enz., die men hem bij aankomst ontnomen had, en geleidde hem naar buiten.

Dáár stond het rijtuig. Brosio stapte in en in vollen draf ging het op weg naar Milaan, naar zijn dierbaar huis.

Men kan zich de vreugde en verbazing zijner vrouw en kinderen voorstellen, toen zij Brosio Benni geheel onverwachts in hun midden zagen. De vreugde werd nog verhoogd, toen Brosio het document gelezen had en dus zijn volle vrijheid bevestigd zag.

Den volgenden dag werd het Paaschfeest gevierd, in oprechte dankbaarheid. Het Alleluja, het vroolijke, jubelende klokkenspel en het koorgezang schenen de geheele familie slechts een flauwe nagalm toe van de vreugde van hun hart, en luide dankte groot en klein God voor Zijne weldaad en beloofde Hem trouw tot aan den dood.

Ook de gouverneur voelde zich ruimschoots beloond, toen de geheele familie hem den volgenden dag in de meest treffende bewoordingen hare dankbaarheid kwam bewijzen.

Brosio Benni, die thans volkomen overtuigd was van de valsche, verkeerde begrippen der zoogenaamde revolutionnaire „verlichting", wandelde van nu af aan in 't volle licht van Christus, in 't volle licht der waarheid en genade.

(*De Maasbode.*)

verschillende ingrediënten, noodig voor de uitrooking der schepen. De schepen zijn verzamelplaatsen van ratten, en mogen dus wel ter dege worden onderzocht.

Mocht het blijken, dat de eigenaars van schepen door deze premie niet worden verlokt om tot uitrooking hunner schepen, tot verdelging van ratten in 't groot, over te gaan, dan hopen wij, dat dit zal geschieden van Bestuurswege.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Met de *Prins Willem III* zal de Weleerwaarde Mère Théophane, Algemeene Overste der Eerw. Zusters van Roosendaal, in gezelschap van de Eerw. Zusters M. Rudolphine, Gertrude en Ignatia, welke laatste twee in Suriname achterblijven, terugkeeren naar het Vaderland.

* *

Met dezelfde gelegenheid vertrekken ook de Dames M. Ringeling en E. W. van Eps om zich te Roosendaal in het klooster te begeven.

Aan allen een hartelijk vaarwel, voorspoedige reis, behouden aankomst en veel succes in al hare ondernemingen.

* *

Woensdag a. s. 29 April zal de Eerw. Zuster M. Hildegardis den dag herdenken, waarop zij voor 25 jaar geleden zich door de driewerf H. Geloften geheel aan God toewijdde.

Sr. M. Hildegardis (Maria van Hak) werd den 25sten December 1861 te Best in N. B. geboren, nam den kloostersluier aan te Roosendaal den 18den April 1881 en legde twee jaar later, 29 April 1883, hare religieuze Geloften af.

Bijna geheel haar religieus leven bracht zij in de scholen onzer kolonie door. Zij kwam op Curaçao 12 Maart 1884 en wijdde zich sinds dien dag voortdurend aan het R. K. Onderwijs der armen. Zij was werkzaam in de stad alhier, op Aruba en in de buitendistricten van Curaçao, **het langst in het St. Jozefsdal (Barber), waar zij nu ook haar jubilé viert.**

Van harte wenschen wij de eenvoudige, ijverige, zich opofferende Zuster, steeds zoo vol toewijding en liefde voor de schoolgaande jeugd, geluk op haar zilveren professiefeest en hopen, dat zij nog veel nut stichte in onze maatschappij en voor zich zelve veel verdiensten vergadere voor den hemel.

* *

Z. D. H. Mgr. van Baars mocht het verblijdend bericht ontvangen, dat de Zeereerw. Pastoor Jan Paul Delgeur door de keuringscommissie in Den Haag werd goedgekeurd en 1 Mei a. s. met de „Prins Maurits" uit Amsterdam hoopt te vertrekken.

Leger.

Bij Kon. besluit zijn op den voet van het bepaalde bij Kon. besluit van 12 November 1857, no. 56, voor den tijd van drie jaren gedetacheerd bij de landmacht in West-Indië, de kapitein W. F. N. van Hombracht, van het 5e regiment infanterie, zoomede de le-luitenants J. C. Regenhardt en H. A. Stork, onderscheidelijk van het 7e en het 9e regiment infanterie.

* *

Bij Kon. besluit is met afwijking in zooverre van de organisatie van de landmacht in West-Indië, de duur der detacheering bij de landmacht van West-Indië van den 1en. luitenant der infanterie L. Lens met een jaar en zes maanden verlengd, en alzoo nader bepaald op vier jaren en zes maanden.

Topografische opname.

Zooals men weet, werd de detacheering van Luitenant Lens verlengd om de topografische opname onzer eilanden af te kunnen maken.

Luitenant Lens is op het oogenblik bezig in het 5de district in de buurt van St. Kruis.

Tot de allergrootste verbazing van allen, die het vernamen, werd den Luitenant aangezegd zijn arbeid op dit eiland te onderbreken en zich gereed te maken om Dinsdag a. s. 28 April, naar Aruba te vertrekken, ten einde op dat eiland een begin te maken met de topografische opname.

Een dergelijke lastgeving verbaast een ieder. De Koloniale Raad immers deelde in zijn Voorloopig Verslag over de nieuwe Begrooting den Gouverneur onomwonden mede, verdere voortzetting van topografische opname en triangulatie niet te willen.

Binnenkort moet in de openbare behandeling de beslissing daarover vallen.

Zou men nu niet hebben mogen verwachten, dat uit eerbied voor den Kolonialen Raad het op het eiland Curaçao reeds bijna voltooide werk, krachtens den goedgekeurden post van de begrooting van dit jaar nu ook werd afgemaakt, maar niet begonnen met een nieuw eiland, waarvan de topografische opname niet door den Raad wordt gewild.

Nu blijft de Kolonie het volgend jaar zitten met twee ten deele voltooide opnamen.

Het zal natuurlijk heeten, dat het jammer zou wezen, iets wat bijna voltooid is nu niet af te maken.

Met de thans gedane lastgeving aan Luitenant Lens komt de Koloniale Raad het volgend jaar eenvoudig voor een fait accompli te staan.

Zulk een optreden is het Opperbestuur der Kolonie toch geheel en al onwaardig.

Havennieuws.

Heden wordt alhier verwacht het Amerikaansche oorlogsschip *Des Moines*.

Des Moines is een pantserdekschip van dezelfde afmetingen en met dezelfde bewapening als de *Tacoma*, alleen is het een paar jaar ouder, het werd n. m. in 1901 te water gelaten.

* *

Een zeldzaam gezicht in onze haven: Een Venezolaansch stoomschip!

Gisteren liep tegen den avond de stoomer *Manzanares* binnen; het is een oude bekende, maar was nu zoo keurig in de verf, dat hij wel nieuw geleek. Het is een type *Christiansted*, maar van iets grooter afmetingen. Op het achterdek zagen wij een stuk of tien eerste klas hutten.

* *

Gisterenmiddag liep het gerucht, dat er hier mannetjes gezocht werden om dienst te doen aan boord van een stoomschip, dat geregeld een vaart zou onderhouden tusschen Puerto Cabello en Maracaibo.

Handel- en Industrie-Maatschappij.

Aan de jaarlijksche algemeene vergadering van aandeelhouders der Handel-en Industrie-Mij. „Curaçao," zal worden voorgesteld, over 1907 een dividend uit te keeren van 8 pCt. (over was het 1906 6½ pCt.)

* *

Zondagmorgen is met de *Prins Willem II* alhier aangekomen de Weledel Gestr. Heer M. J. Selhorst, gepension. Direct. v/h Dep. van O. W.

Z.WEG. zal tijdelijk den Directeur der H. en I. Maatschappij, de Heer J. Janse vervangen, daar deze laatste voor een half jaar naar Nederland terugkeert.

Bij deze heeten wij den Heer Selhorst welkom en wenschen den Heer Janse hartelijk vaarwel, ZWEd. een voorspoedige reis toewenschend.

Nieuwe Consul.

Te gelijk met de toeristen kwam Dinsdagmorgen de Heer Roberto Lopez per *Christiansted* hier aan, door den President van Venezuela vereerd met het Venezolaansch Consulaat op Curaçao.

Den 22sten April is de Heer Lopez in functie getreden.

Zijn wij goed ingelicht, dan werd de vorige Consul, de Heer Landaeta, benoemd tot Venezolaansch Consul te Liverpool.

Aan beide Heeren onze oprechte gelukwenschen.

C. S. S. V.

Van den Kapitein-Commandant der Scherpschutters ontvingen wij een beleefde uitnoodiging ter bijwoning van den jaarlijkschen schietwedstrijd der C. S. S. V., te houden Zondagmorgen, 8 uur op de Schietbaan van Het Rif.

Dankbetuiging.

Wij ontvingen in dank van den Heer Sol. de Casseres een mooi aschbakje en een reclamebericht ter aanbeveling van het sigarenmerk „Sanital", hygienisch-anti-septische sigaren, door de firma Van der Tak in den handel gebracht.

* *

El Aguila de oro kwam bij ons nederstrijken met een proefflesschje van *The Gaelic Old Smuggler Scotch Whisky*, met aanbeveling van firma Prospero Baiz & Cia. Dank voor de beleefdheid en goede gave.

Vestigingsplaats.

Een paar jaar geleden vroegen wij de aandacht van het Bestuur voor het gebrek aan huurgronden. De Minister van Koloniën verzocht om inlichtingen, maar er werd geantwoord, dat er nog terrein genoeg over was.

Gelukkig, schijnt het Bestuur thans beter overtuigd te wezen van den werkelijken woningnood der buitenbevolking. Dezer dagen werd de Plantage *Mahuma* gekocht en zal voor vestigingsplaats bij kleine perceelen worden verhuurd.

Regenval.

Gedurende de maand Maart.

	mM.
Fort Amsterdam	21.7
Plantage Savonet	9
„ Knip	11,5
„ Klein Sta. Martha	17,4
„ Siberie	17,7
„ Cas Chikitoe	37.4
„ Gr. St. Joris	6,5
„ Fuik	9,4
Hoffi abao	19,3
Sta. Rosa	5.2
Beekenburg	0
„ Noordkant	13,5

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Costan Casiana, Dr. N. Dearborn, Rosalia de Marten, Terlinda A. de Sintiago, Maria Estelita, Bonifacia Laurens, Mery Lourest. Sra. Juana Montolio, F. Nusselein, Capt. G. N. Olsen, Jan Alegandro Penso, C. E Roark, Filé Sakenvel, August Servage, Orilia Servage, Josefina Wedefoort, Generaldirektor des Telegraphen van Curaçao.

Aangeteekende stukken: Domenilia Piter-De Henriquez, Emile Miot.

Drukwerken zonder adres: Le Gaulois, Ons Vaandel, L'Illustracion, The Sphere, Vanghan's Catalog seeds bulbs plants shrubs

La Guaira.

De berichten uit La Guaira zijn reeds een week oud. Alarmeerende geruchten waaiden sinds dien wel over, maar geen zekere berichten.

De bevoegde Autoriteiten zullen werkelijk een weldaad bewijzen aan de Burgerij, indien telkens de nieuwe berichten uit La Guaira zoo spoedig mogelijk worden bekend gemaakt, zij het ter geruststelling, of ter waarschuwing tot grootere voorzichtigheid.

Wat wij tot dusverre weten, is nog niet veel.

Het decreet van Grl. Castro was geteekend 18 April en toen hadden zich in het verloop van 30 dagen 12 gevallen voorgedaan van een ziekte, welke veel overeenkomst vertoont met de builenpest, maar waarvan het juiste karakter nog niet vaststaat. Van deze 12 gevallen waren er 3 met doodelijken afloop.

Gedurende 15 dagen, van 18 April tot 3 Mei zal de haven van La Guaira gesloten blijven en ook het verkeer met het binnenland gestremd zijn, om zoo de ziekte beter te kunnen onderzoeken.

Met ongeduld zien wij thans verdere berichten te gemoet.

Nederland.

Het blijvend gedeelte.

TWEEDE KAMER.

Zooals men weet, heeft de Minister van Oorlog slechts 2200 vrijwilligers opgeroepen tot aanvulling van het blijvend gedeelte. Het was zeker een groote voldoening voor Z. Exc. aan de Kamer te kunnen mededeelen, dat 879 te veel zich hebben aangemeld.

De Heer Sabron, Minister van Oorlog, zeide:

Mijnheer de Voorzitter! Ik kan den geachten afgevaardigde uit Hoogezand antwoorden, dat er zijn 879 overcompleten. Daar gaan dadelijk van af allen, die zich voorwaardelijk hebben opgegeven, nl. 355. Rest dus 524 manschappen. Wanneer er nu mochten komen in de kazerne, die spijt hebben van de gedane keuze, dan kunnen zij weer terugkeeren. Er wordt niemand onvrijwillig in dienst gehouden.

....

Het komt dus hierop neer dat allen die naar de kazerne gaan, zoiver vrijwillig komen. Ik begrijp niet welk bezwaar er kan zijn."

Na langdurig, soms zeer heftig debat, kon men tot stemming overgaan.

Het bleek ten volle een partijstrijd te zijn geweest.

Vóór de heele rechterzijde en de heeren Blooker, Tydeman, Hennequin, Van Karnebeek en de voorzitter.

Tegen dus de heele linkerzijde minus de bovengenoemde 5 heeren.

Afwezig waren de heeren De Klerk, Hubrecht, Van Idsinga, Troelstra en Verhey.

Het werd aangenomen met 54 tegen 41 stemmen.

EERSTE KAMER.

In deze Vergadering liep het wat kalmer van stapel en werd het Ontwerp met 32 tegen 11 stemmen goedgekeurd.

Buitenland.

Duitschland.

Van het reeds gemelde artikel, door den Duitschen gezant, te Washington in de *„North American Review"* geschreven, geeft Reuter het volgende résumé:

De titel van het stuk is: „De waarheid omtrent de Duitsche expansieplannen." De schrijver weerlegt daarin de van tijd tot tijd in de dagbladen opduikende berichten, volgens welke Duitschland plan zou hebben de politieke integriteit van Nederland en België aan te tasten, en zet de werkelijke politieke plannen van Duitschland uiteen. In de inleiding tot zijn artikel zegt de gezant: „Vooral in de beide laatste jaren namen vele bladen in West-Europa berichten op, volgens welke de onafhankelijkheid van België en Nederland bedreigd zou zijn.

Bedoelde berichten zoeken ook bij het Amerikaansche volk ingang te vinden, doordat ze de veroveringsplannen van Duitschland toeschrijven aan het verlangen, grondgebied te bezitten in het westelijk halfrond. Men stelt het dan voor, alsof Duitschland het vooral op het eiland Curaçao in de Karaïbische Zee gemunt heeft, en beweert, dat, als Nederland geannexeerd werd, de koloniën hetzelfde lot zouden ondergaan. Zelfs staatslieden, gaat de gezant voort, die het feit niet kunnen loochenen, dat de Duitsche keizer een ijverig voorstander is der vredesbeweging en de Duitsche regeering 37 jaar lang naar vrede heeft gestreefd en haar grondgebied minder heeft trachten uit te breiden dan eenig ander land, terwijl het Duitsche volk niets anders verlangt dan zich vreedzaam aan zijn werk te kunnen wijden, zelfs zulke staatslieden gelooven, dat Duitschland, ondanks zijn vredelievendheid, ten slotte door de omstandigheden gedwongen zal worden, Nederland en het Vlaamsche deel van België te annexeeren."

De gezant verklaart verder, dat het niet waar is, dat een koloniale uitbreiding van Duitschland een noodwendig gevolg is van den vooruitgang zijner industrie. Duitschland heeft geen koloniën meer noodig, het verlangt alleen vrij verkeer op alle zeeën, de „open deur" en het recht om met alle industrieële en handeldrijvende volken als gelijke aan de opening van nieuwe wereldmarkten mee te werken. Dientengevolge is het principe der open deur de voornaamste beweegreden der buitenlandsche politiek van Duitschland. Het is de roode draad, die door de Oost Aziatische, de Oriëntalische en de Marokkaansche politiek van het Duitsche rijk loopt. Daarna wijst de gezant erop, dat er redenen van staathuishoudkundigen, strategischen en politieken aard tegen een annexatie van Nederland zijn. Een vereeniging met dat land zou tengevolge hebben, dat 't Nederlandsche vee in West-Duitschland dat uit Oost-Duitschland zou verdringen, terwijl Nederland geen onbewerkte stoffen oplevert, die Duitschland zou kunnen gebruiken. Bij een annexatie van België zou eveneens de machtige Belgische ijzerindustrie de Duitsche markt, die door invoerrechten wordt beschermd, trachten te veroveren. Dat de Rijn in Nederland uitmondt, is van geen belang voor Duitschland, daar het verkeer op die rivier vrij is en tengevolge van verdragen tusschen de betrokken staten vrij zal blijven.

Ook strategische gronden pleiten er tegen. De oorlogen van Engeland en Duitschland tegen Lodewijk XIV

en Napoleon werden wel op Nederlandschen bodem gevoerd, maar wanneer er nu tegen alle verwachting in eens een oorlog op het vasteland mocht uitbreken, zou Nederland verre liggen van het waarschijnlijke oorlogstooneel. Dat Nederland ooit deel zou nemen aan een vijandige actie tegen Duitschland, kan slechts worden aangenomen door hen, die niets afweten van de stamverwantschap, het gevoel van bij elkaar te behooren en de gemeenschappelijke belangen van beide volken.

Afgezien nog van het feit, dat de annexatie van een land voor de verschillende Duitsche bondsstaten aanleiding kon zijn, een nieuwe organisatie van den bondsraad te eischen, maken de door de beschaving en de geestverwantschap ontstane nauwe betrekkingen de Duitsche annexatieplannen tot een sprookje, dat noch in België nog in Nederland werd bedacht. Vooral Duitschland en Nederland hebben te wijzen op eenzelfde geestesontwikkeling en ieder blad der Nederlandsche geschiedenis wijst denzelfden onleschbaren dorst naar vrijheid, aan, die het Duitsche volk bezielt. Het artikel schildert daarna de voor Nederland zoo voordeelige houding van Duitschland in 1814 en 1830 en in de jaren tusschen 1860 en 1870, toen Napoleon III herhaaldelijk aan vorst Bismarck voorstelde zich niet met de binnenlandsche aangelegenheden van Duitschland te bemoeien, als hem in België vrij spel werd gegeven. Zonder Sedan was het met België's onafhankelijkheid gedaan geweest.

De ongegronde vrees voor de annexatie is misschien nog een gevolg van de jaren 1870 en '71, toen Duitschland, vroeger eene quantité négligeable, plotseling een machtig, vereenigd rijk was geworden en velen bezorgd waren voor een misbruiken van die nieuw verkregen macht. Tegenwoordig bestaat die vrees echter noch in België, noch in Nederland en de beste weerlegging van de annexatieplannen is wel het feit, dat de Duitsche boeman niet „made in Holland of Belgica", maar een invoerartikel is.

Rome.

Aan de *Köln. Volkszeitung* worden zeer belangrijke mededeelingen gedaan omtrent de nieuwe Vaticaansche Sterrenwacht.

De H. Vader stelt bijzonder belang in deze inrichting: dikwijls is pater Hagen de thans reeds wereldberoemde astronoom die de leiding van de zaak heeft, des nachts door den Paus verrast, waarna beiden te samen den sterrenhemel beschouwen en de grootheid van den Schepper overwegen, zooals die zich in Zijne schepselen openbaart.

Reed eenige maanden geleden heeft de H. Vader aan pater Hagen de villa afgestaan, die Leo XIII zich als zomerverblijf het bouwen.

En voortdurend wordt met ijver gewerkt aan de ijzeren brug die over de muren der Leonijnsche stad heen de nieuwe sterrenwacht, die naar Pius is genoemd, met die van Leo XIII zal verbinden. Beiden zijn gevestigd in eeuwenoude torens; en onder den looden koepel van de Specula Pio-Vaticana staat thans de grootste kijker ter wereld, die alles overtreft wat op het gebied van astronomische instrumenten tot nu toe is gemaakt. De lens is uit Amerika, en volgens aanwijzingen van pater Hagen op een geheel bizondere wijze geslepen in concentrische golflijnen.

Hij heeft daarmee volgens den zegsman dien we volgen, zeer wonderbare ontdekkingen gedaan; zoo onder meer, dat op Mars werkelijk levende wezens zich bevinden, maar van geheel andere grootte en vorming dan die wij op aarde kennen en die onder geheel andere levensvoorwaarden bestaan.

Ook aangaande den toestand van de planeet Venus en andere sterren moeten zeer belangrijke resultaten zijn verkregen.

Neen, de Kerk schuwt de wetenschap niet; alleen moet dit *woord* zoo vaak dienen om daarachter haat tegen het Christendom te verbergen.

Amerika.

—Terwijl het Amerikaansche eskader te Rio de Janeiro vertoefde, werden op Zondag de godsdienstplichten niet vergeten. Een 800 katholieke mariniers vergezeld van hun aalmoezenier, den Eerw. Pater Mathieu Glesson, toog naar de kerk, waar zij bij het H. Misoffer tegenwoordig waren. Na de Mis begaven zij zich naar de kathedraal, waar de Kardinaal-Aartsbisschop den pontificalen dienst had gehouden. Deze ontving hen met welwillendheid en gaf hun na een kort onderhoud, zijn zegen, hun een voorspoedige reis toewenschende. Wat later zond hij den aalmoezenier zijn portret aan boord, vergezeld van een vleiend schrijven aan hem en en zijn katholieke matrozen gericht. Pater Gleesson, de hoofdaalmoezenier van het Amerikaansche eskader, heeft nog enkele belangrijke inlichtingen gegeven over den bloeienden toestand van den katholieken godsdienst in Amerika. Hij zei dat van de 16,000 man, waaruit het eskader bestaat er bijna 6000 katholieken onder zijn, waaronder 2 admiralen. Er zijn aan boord 6 katholieke aalmoezeniers, waarvan hij het hoofd is. Er is geen protestansch bedienaar van den godsdienst aan boord. Pater Gleesson heeft den rang van kaptein met recht op eerbewijs en soldij als zoodanig. Hij leest alle dagen de Mis en des Zondags zijn er de officieren en het geheele personeel van het schip bij tegenwoordig; de Protestanten zelfs wonen de Mis met den grootsten eerbied bij: eenigen hebben zelfs gedurende de reis van de vloot het Protestantisme afgezworen.

—President Roosevelt heeft in een onderhoud met een medewerker van de *Temps* gesproken over zijn bestrijding van de plutocratie, de heerschappij van het geld. „De plutocratie," zeide hij, „is de beste bondgenoot van socialisme en anarchisme. De plutocraten zouden, als men hun liet begaan, het land brengen tot anarchie. Men mag niet zeggen, dat ik een vijand van het volk ben. Ik ben een vijand van geldheerschappij en van anarchie." In een ander gesprek zette de President zijne politieke inzichten uiteen. Hij wil, zeide hij, de Amerikanen doen inzien, dat hunne staatkunde een wereldpolitiek is. Dat hij de vloot een reis naar de Zuidzee liet ondernemen, van waar zij na een bezoek aan Australië, door het Suez kanaal zal terugkeeren, was om den Amerikanen te doen begrijpen, dat hunne vloot iets grootsch en belangrijks is, waarvoor zij hart moeten hebben en belangstelling moeten koesteren. Ook wilde hij aan andere mogendheden de macht der Vereenigde Staten toonen.

Ingezonden Mededeelingen.

"Cuidado con las Medicinas Perniciosas"

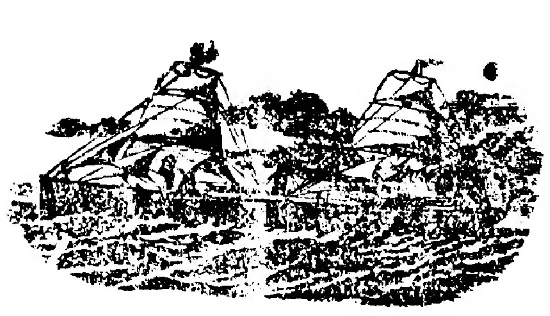
Los médicos condenan unanimemente el uso de las emulsiones que contienen Creosota ó Guayacol. Es bien sabido que estas sustancias cuando se toman mezcladas con el Aceite de Higado de Bacalao irritan el estómago y los reñones, entorpecen la buena nutrición y por las frecuentes evacuaciones que causan, producen el rápido aniquilamiento de los enfermos

El Dr. Parsons, un distinguido especialista de la Ciudad de México, dice á este respecto: "Refiriéndome al valor germicida de la Creosota, cuandc se le administra á enfermos tuberculosos, incorporada á preparaciones de Aceite de Hígado de Bacalao, declaro: que los experimentos químicos y la observación cuidadosa de un gran número de acsos, han demostrado que cualquiera que sean los resultados benéficos que los enfermos puedan recibir del uso de la Creosota y otras sustancias irritantes, estos resultados los nulifican los efectos perniciosos que ejercen tales drogas en el estómago.

Es un hecho bien conocido que la asimilación fácil y completa de los alimentos es de la mayor importancia en el tratamiento de las enfermedades que se caracterizan por denutrición y de las cuales es tipo la Tuberculosis. Se sabe tambien que el Aceite de Higado de Bacalao, perlectamente emulsionado, es uno de fos mejores reconstituyentes. Por eso es que los más distinguidos especialistas prescriben hoy las emulsiones de Aceite de Hígado de Bacalao que no contienen Creosota ú otras sustancias irritantes, que ocasionan el desórden de las funciones digestivas.

De las diferentes preparaciones de Aceite de Higado de Bacalao, yo prefiero la Emulsión de Scott que fabrican los Sres. Scott & Bowne de Nueva York."

Advertentien.

S. S. „CHRISTIANSTED".

Vaarplan voor April-Juni 1908.

VERTREK VAN		Mrt.	Apr.	Mei.	
Curaçao	Maandag, v. m.	30	27		25
Bonaire	„ n. m.	30	27		25
Curaçao	Dinsdag, n. m.	31	28		26
Aruba	Woensdag, n. m.	Ap 1	29		27
Curaçao	Dond. vm. of nm	2	30		28
Bonaire	„ n. m. of	2	30		28
	Vrijdag v. m.	3	M. 1		29
St. Thomas	Maandag	6	4	Juni	1
St. Martin	Dinsdag, v. m.	7	5		2
Saba	„ middag	7	5		2
St. Eustatius	Woensdag, v. m.	8	6		3
St. Kitts	Donderdag v. m.	9	7		4
St. Eustatius	„ n. m.	9	7		4
Saba	Vrijdag, v. m.	10	8		5
St. Martin	„ middag	10	8		5
St. Bart	(facultatief)				
St. Thomas	Zaterdag, v. m.	11	9		6
Bonaire	(facultatief)				
Curaçao	Dinsdag, n. m.	14	12		9
Aruba	Woensdag, n. m.	15	13		10
Curaçao	Dond. vm. of nm	16	14		11
Bonaire	Vrijd. vm. of nm.	17	15		12
AANKOMST TE					
	Vrijdag, n.m. of	17	15		12
Curaçao	Zaterdag, v. m.	18	16		13

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1908.	Philad.	Mareb.	Carcas.	Zulia	Philad.	Mareb.
Vertrekt van New-York	Mrt. 14	Mrt. 21	Mrt. 28	April 4	Apr. 11	Apr. 18
Komt aan te San Juan	19		April 2		16	
Vertrekt van „	20		3		17	
Doet Curaçao aan	22		5		19	
Komt aan te La Guaira	23	28	6	11	20	25
Vertrekt van „	25	30	8	13	22	27
Komt aan te Pto. Cabello	26		9		[illegible]	[illegible]
Vertrekt van „	27		10		24	
Komt aan te Curaçao	28	31	11	14	25	28
Vertrekt van „	29	April 6	12	20	26	Mei 4
Doet La Guaira aan	30		13		27	
„ Ponce „		8				
„ San Juan „	April 1		15		29	
Komt aan te New-York	6	14	20	27	Mei 10	11

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Merida	Mareb.	Merida	Zulia	Merida	Mareb
Vertrekt van Curaçao	Mrt. 23	Mrt. 31	Apr. 6	Apr. 14	Apr. 20	Apr. 28
Komt aan te Maracaibo	24	Apr. 1	7	15	21	29
Vertrekt van „	27	4	10	18	24	Mei 2
Komt aan te Curaçao	28	5	11	19	25	3

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO